

LENGA Sésilha 9

La prièra¹ d'una gojata

I avè, un còp, una gojata que volèva se maridar. Anèva sovent a la glèisa pregar la Senta Vièrja. Un jorn li dishot :

- Senta Vièrja², hasetz que me maridi.

E qu'entenot : "Non ! Non ! Non !"

Quauques jorns après tornèt davant l'autar en disent :

- Ò ! Senta Vièrja, hasetz que me maridi.

Qu'entenot enqüèra : "Non ! Non ! Non !"

Volot i tornar un darrèir còp. Lo son còr que se sarrèva, qu'avè la tremblèra, mès que dishot egau :

- Senta Vièrja, hasetz que me maridi.

Per la *troisième*³ còp qu'entenot : "Non ! Non ! Non !"

Aqueth còp la gojata que s'arreganhèt⁴. E virada de cap au petit Jesús seïtat suu braç de sa mair, que li dishot :

- Tèisa-tu⁵, petit colhon, n'es pas a tu que parli. Qu'es a ta mair qu'es mèi avisada que tu !

La prauba drollessa⁶, qu'èra era la colhona. N'avè pas vist lo secrestan⁷ cachat⁸ darrèir l'autar e que disèva : "Non ! Non ! Non !"

Contat per Fernanda Bordes, de Capsius, lo 12 d'abriu de 1984.

Adaptat e tirat de Jacques Boisgontier, *Contes de Garona*, Tolosa, Letras d'òc, 2009, p. 140.

1 = pregària

2 / Verge

3 = lo tresau

4 / arroganhar / (ar)ronar / marronar / morganhar /
rasonar

5 = taisa-te

6 / dròlla / mainada / gojateta / gojatòta / drolleta ,
hilhòta

7 / sacrestan

8 / estujat / esconut